

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2854/23

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט ח' כבוב

העותר: פלוני

נגד

המשיבה: משטרת ישראל

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: עו"ד יוסף סמארה
בשם המשיבה: עו"ד יעל קולודני

פסק-דין

השופט ח' כבוב:

עניינה של העתירה שלפנינו בבקשת העותר כי נורה למשיבה, משטרת ישראל, להנפיק "מכתב המלצה ו/או הפניית אישור" על אודות קשרו עמה, כדי שהדבר יובא לפתחו של נשיא המדינה בעת בחינת בקשת החנינה שהגיש. בנסיבות העניין ובשים לב לבקשת העותר מיום 13.04.2023 יפורטו להלן תמצית העובדות בלבד.

1. כפי שעולה מן העתירה ונספחיה, הצורך להביא בפני נשיא המדינה את המידע האמור, נובע מכך שהעותר הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות כלכליות שונות.

2. נוכח תרומתו הנטענת לביטחון המדינה, הגיש העותר באמצעות בא-כוחו בקשת חנינה לנשיא המדינה, תוך שהוא מפרט מידע על אודות תרומתו. במענה שנשלח לבא-כוחו מאת מחלקת חנינות במשרד המשפטים, התבקש "מסמך" המאשר את טענת העותר כדי לגבש תמונה מלאה בעניינו. בקשת החנינה נדחתה, לפי הנטען בעתירה, משלא

הוגשו תימוכין לטענות העותר. ברם, העותר לא אמר נואש והוסיף בפניותיו לגורמים שונים במשטרה, לרבות למפכ"ל, אך לפי הנטען כל ניסיונותיו – עלו בתוהו.

3. מכאן העתירה שבכותרת, בגדרה פורטו העובדות הדרושות לעניין ונטען במסגרת 'הטיעון המשפטי' כי "זכותו [של העותר] לקבל אישור מטעם המשיב[ה] או שהאישור יועבר באופן ישיר ללשכת נשיא המדינה המאשר כי העותר היה משתף פעולה ותורם למערכת הביטחונית של המדינה במישור המודיעיני".

4. ביום 15.06.2023 הוגשה תגובה מטעם המשיבה, בגדרה הוטעם כי "ביום 29.5.23 נערכה פגישה אשר במסגרתה הוצגה התייחסות מטעם משטרת ישראל לגורמי מחלקת חנינות במשרד המשפטים ובית הנשיא בעניינו של העותר, לשם טיפול בבקשת החנינה שהוגשה על ידו"; בנסיבות אלה נטען כי העתירה התייתרה והתבקשו להורות על מחיקתה. יוער, כי לתגובה צורף מכתב נושא תאריך 15.06.2023 מאת היועצת המשפטית לנשיא המדינה, בו צוין דבר קיום הפגישה בבית הנשיא עם הגורמים הרלוונטיים במסגרתה התקבלה התייחסות המשטרה לעניינו של העותר. עוד צוין כי "הדברים יישקלו במסגרת בקשת החנינה שהוגשה על ידי ב"כ העותר, ונמצאת כעת בטיפול".

5. למקרא התגובה וצְרֻפָּתָה, התבקשה תגובת העותר.

6. ביום 20.06.2023 הגיב העותר, בעיקרו של דבר, כי הוא עומד על כך שבית המשפט יורה למשיבה "להגיש, בכל אמצעי שנוח ל[ה], אישור בכתב, בהודעה ובכל אמצעי אחר, וזאת מבלי לחשוף [את] תוכן ההתייחסות האמורה, אישור כי [העותר] היה משתף פעולה ועם קבלת האישור, יבקש העותר למחוק את העתירה".

7. לאחר ששקלתי את הדברים, סבורני כי דין העתירה להימחק לאחר שהיא מיצתה את עצמה במתכונתה הנוכחית. כעולה מתגובת המשיבה, התמונה העובדתית בעניינו של העותר הוצגה בפני הגורמים הרלוונטיים והדברים יישקלו במסגרת בקשת החנינה שהלה הגיש לנשיא המדינה. בנסיבות אלה, אין כל טעם מבורר להמשיך ולדון בדרישות העותר, כפי שהוצגו בתגובתו מיום 20.06.2023, בהיעדר תשתית משפטית לתמיכה במבוקש על-ידו (ראו והשוו: בג"ץ 1984/23 גולדנברג נ' שר המשפטים, פסקה 7 (15.06.2023)). יודגש, כי חזקה על המשיבה כי היא הציגה בפגישה שנערכה בבית הנשיא את העובדות לאשורן.

8. העתירה נמחקת אפוא בזאת. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

ניתן היום, ג' בתמוז התשפ"ג (22.6.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט